

Tekster: *Sl 130, Matt 7,7-14*

Salmer: 443 Op til Guds hus vi gå, 289 Nu bede vi den Helligånd, 587 Guds egen kære søn, 785 Tunge, mørke natteskyer

Det er næsten et drømmescenarie, Jesus maler op for os: alt hvad vi beder om skal gives os, alt hvad vi søger skal vi finde, overalt hvor vi banker på skal der lukkes op for os. Sådan er Gud, Jesu og vor far i himlen. Men så kommer der en eftersætning. Ja, man kunne jo næsten tænke det. Det var jo næsten for godt til at være sandt, at vi bare sådan kan kræve ind og være visse på at få, hvad vi ønsker. Eftersætningen lyder: derfor skal vi gøre mod andre, hvad vi ønsker at de skal gøre mod os.

Hvad er det nu for noget. Og hvad har det at gøre med, at vi skal få vore bønner opfyldt?

Det er vel Gud der skal opfylde vore bønner! Og hvorfor skal der så pludselig tales om, hvad vores næste forventer af os og hvad vi forventer af vor næste?

Jo, det ser ud som om tingene hænger sammen. Det ser ud som om vort forhold til Gud slet ikke kan løsnes fra vort forhold til vor næste. Og det er jo da ikke nogen helt ny og ukendt tanke. Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere beder vi i fadervor, "Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig!" siger Jesus . Alt hænger sammen og vort

forhold til Gud hænger også sammen med vort forhold til medmennesket. Vi vil ellers helst have, at det ikke hænger sammen. Hvis vort forhold til Gud bare var en sag mellem Gud og os, kunne vi kaste os til jorden for ham, lægge al vor skyld og dårlighed frem for ham, tage vor straf eller tage mod hans tilgivelse, rejse os og gå videre med alt på det rene. Men sådan har Gud ikke tænkt, det skal være, og det er det, han fortæller os i evangeliet til Bededag.

Det handler ikke om, hvordan vi i en beskidt verden kan slippe af med det smuds, der klæber til os. Nej, det handler om, hvordan alt kan blive nyt, hvordan alt smuds kan forsvinde, hvordan livet kan blive godt og fuldt af glæde for alle på én gang.

Det første, der skal til for at det kan ske, er, at Guds godhed går op for os. Det første der skal til er at vi fatter, at vores tilværelse er et vidunder. At det er en ubeskriveligt vidunderlig gave at vi har et liv i verden med mennesker, vi holder af og som holder af os, med ting, der fylder os med glæde, med ting der kan lykkes for os og give os følelsen af at have en plads og en betydning i verden. Jeg ved godt, at netop det ikke er det mest indlysende for mange mennesker. Der er mennesker der er ensomme. Der er mennesker, der simpelthen ikke kan finde glæde ved noget som helst. Der er mennesker, der blot oplever, hvordan alt mislykkes for dem og går i spåner. Der er mennesker, der glider ud af det menneskelige fællesskab med alt, hvad det indebærer og hvis liv fyldes af det sugende savn af alt det, der kunne være, men ikke er. Og man kan ikke rykke sig selv op ved hårene. Når det, man oplever, er mistrøstighed og tristhed, så kan man ikke fortælle sig selv, at ens tilværelse er et under, som burde fylde en med glæde. Hvordan skal man så få blik for det?

Til enkelte mennesker har Gud sendt en engel eller en åbenbaring og derigennem åbnet deres øjne for livets forunderlighed. Men Gud har også en anden vej. Og den vej går gennem os som hinandens medmennesker. Vi går rundt med koden til hinandens lykke og glæde på os. Det er en kode som aktiveres, når Guds godhed og storhed overvælder os. Vores far i himlen vil os alt godt. Det er derfor han har givet os liv i verden. Vi er her for at opleve Guds godhed og kærlighed. Men hvis vi ikke kan få øje på den, hvem skal så åbne vore øjne for den?

Det skal Jesus. Det var derfor han blev menneske.

Gennem de sidste mange år har jeg hver gang jeg har haft dåb sagt til forældrene og fadderne at de skal fortælle barnet om dets dåb og først og fremmest fortælle det om Jesus, der kom til for vi skulle lære Gud at kende som vor far i himlen der elsker os. Jeg ved ikke hvordan jeg har fundet på det, for mig bekendt står det ingen steder. Men det er ikke desto mindre i al ubeskyldighed om ikke genialt, så dog en meget præcis beskrivelse af hvad kristendom handler om. **JESUS KOM TIL VERDEN, FORDI VI MENNESKER IKKE AF OS SELV KAN FÅ ØJE PÅ GUDS VIDUNDERLIGE KÆRLIGHED.** Han kom og fortalte os om den. Han kom og viste os den ved at være som Gud for os i verden. Og han kom for at lære os at være som Gud for hinanden i verden: ved at vise godhed og kærlighed, forståelse og medfølelse for og med hinanden.

Hver eneste gang det sker, at et menneske får et andet menneskes mismod til at vige, hver eneste gang et menneske tænder bare det mindste glimt af håb og glæde i et andet menneskes øjne, så ofte er Gud til stede i verden for at lade mørke, angst, ondskab og død

trænge tilbage for hans riges frydefulde lys. Så ofte er Gud til stede i verden for at opfylde menneskers bønner

Alt hvad du beder om, vil Gud give dig gennem dine medmennesker. Og alt hvad dine medmennesker beder om, vil Gud give dem gennem dig. Og en gang vil Gud blive alt i alle. Da behøver vi ikke længere at bede om noget som helst for da vil hele menneskeheden være et stort pulserende fællesskab, hvor alle lever og ånder for hinanden.

Amen.